

10.-17. januar

Bedeuqe2016



EVANGELISK
ALLIANCE

Tema: De fortabte sønner vender tilbage



Velkommen

Dette hæfte udgives til inspiration for bedeguerne i januar 2016. Oplægget til dette års bedetekster er udarbejdet af Evangelisk Alliance i Tjekkiet. De danske tekster er en forkortet og bearbejdet udgave af de originale forlæg.

Hæftet indeholder for hver dag i otte dage:

- Tema
- Bibelford
- Tekst til refleksion over temaet
- Forslag til bønner

Bedeugens tid og rytme

Evangelisk Alliances bedeuge ligger i dagene 10.-17. januar 2016. Dag 1 er derfor lig med søndag d. 10. januar, dag 2 svarer til d. 11. januar og så fremdeles. Flere oplysninger kan findes på hjemmesiden www.evangeliskalliance.dk.

Indsamling

Evangelisk Alliance bruger hvert år bedeguen som anledning til at samle ind til et vigtigt projekt. Se om dette på bagsiden. Nogle af de indsamlede penge vil blive brugt i andre

internationale indsatser samt til Evangelisk Alliances arbejde i Danmark.

Bred interesse

De seneste år har Evangelisk Alliances bedefolder fået en bredere anvendelse, idet både enkeltpersoner og studiegrupper såvel som den økumeniske bevægelse i Danmark har gjort brug af materialet. Hæftet er derfor sat op således, at det kan bruges uden for de datoer, der indrammer Evangelisk Alliances bedeuge. For yderligere information og inspiration til afvikling af en bedeuge, se www.evangeliskalliance.dk. For flere oplysninger om den økumeniske bevægelses bedeuge, se www.danskekirkestraad.dk.

Kontakt

Du er velkommen til at skrive til os på info@evangeliskalliance.dk. Brevpost sendes til formandens adresse: Menighedsfakultetet, Katrinebjergvej 75, 8200 Aarhus. I øvrigt er bestyrelsens medlemmer altid tilgængelige telefonisk. Kontaktoplysninger findes på www.evangeliskalliance.dk

De fortabte sønners Gud

Af Thomas Bjerg Mikkelsen, formand for Evangelisk Alliance

For lidt mere end to tusinde år siden fortalte Jesus en simpel historie om en far og hans to sønner. Det var en historie om oprør, fortrydelse, anger og en helt uventet kærlighed og tilgivelse.

Lignelsen om den fortabte søn er en af de mest kendte fortællinger i Bibelen, men det er de færreste, der har forstået den til bunds. Den tidløse historie handler ikke kun om en fortabt, ung mand, der er stukket af fra hjemmet, men også om en ældre bror, der gemmer sig under et dybt lag af selvkontrol og moralsk adfærd og har en overlegenhedsfø-

lelse i forhold til de fleste andre. Vigtigst af alt handler den om en kærlig far, der tilsidesætter alt for at komme sine sønner i møde. Lignelsen er en udfordring til kristne menigheder, der er fyldt med „ældste sønner“, som har svært ved at tilgive og tage imod tilgivelse.

I årets bedeuge bliver du inviteret ind i lignelsen om de to fortabte sønner. Er du yngste-søn, bliver du måske overrasket over Guds ødselhed med sin nåde. Er du ældste-søn, har du måske slet ikke lyst til at tage imod invitationen. Gør det alligevel. Den samme nåde gælder nemlig dig.



1

Fortabt

LUK 15,11-12 Han sagde også: „En mand havde to sønner. Den yngste sagde til faderen: Far, giv mig den del af formuen, som tilkommer mig. Så delte han sin ejendom imellem dem.

I sin bog om lignelserne i Lukasevangeliet skriver Kenneth Bailey: „Jeg har gennem mere end femten år spurgt mennesker i forskellige lande og kulturer, fra Marokko til Indien og fra Tyrkiet til Sudan, hvad de tænker ved, at den yngste søn beder om at få udleveret sin arv, mens hans far endnu lever. Svaret har altid været det samme, og samtalen forløber typisk således:

„Har nogen i jeres landsby nogensinde gjort noget lignende?“

„Aldrig!“

„Kan man overhovedet bede om sådan noget?“

„Nej, det er umuligt!“

„Hvis nogen gjorde det alligevel, hvad ville der så ske?“

„Så ville hans far selvfølgelig straffe ham!“

„Hvorfor?“

„Fordi det er det samme som at sige, at han ønsker sin far død.“

Forventningerne til den ældste søn har været, at han afviste at modtage sin del af arven, skældte sin lillebror ud og forsøgte at forsone ham med faderen. Selv hvis den ældre søn lige-

frem hadede sin bror, ville det stadig være hans pligt at prøve at forsone de to, både for hans egen æres skyld og for hans fars skyld. Ved sin tavshed og ved at tage imod sin egen del af arven, svigter han både sin bror og sin far. Lignelsen handler derfor om to fortabte sønner.

Alle har forventet, at faderen ville straffe sønnen, men i stedet valgte han i helt urimelig kærlighed at give sønnen hans arvelod.

BØNNER

Vi takker dig Gud, for din faderlige og selvopofrende kærlighed.

Vi bekender for dig, at vi ofte handler egoistisk og ikke stoler på din kærlighed og omsorg for os.

Vi beder om, at vi må kunne leve i tillid til dig som vores Far og lære at se en bror eller søster i ethvert menneske (også den fremmede og fjenden).

Vi beder for vores nødlidende og forfulgte kristne brødre og søstre over hele jorden

2

Pengene ødes væk

LUK 15,13-16 Nogle dage senere samlede den yngste alt sit sammen og rejste til et land langt borte. Der ødslede han sin formue bort i et udsvævende liv; og da han havde sat det hele til, kom der en streng hungersnød i landet, og han begyndte at lide nød. Han gik så hen og holdt til hos en af landets borgere, som sendte ham ud på sine marker for at passe svin, og han ønskede kun at spise sig mæt i de bønner, som svinene åd, men ingen gav ham noget.

Langsomt begynder det at gå op for den yngste søn, at han har beredt sig selv et sandt helvede. Han synker så dybt, at han påtager sig den mest sølle tjans, nogen jøde kunne påtage sig: at vogte svin. Han sygner langsomt hen og frygter at dø af sult.

Mange mennesker, som har forladt Gud eller ikke søger ham, ser egentlig ud til at have det godt rent materielt. Men når man forlader Gud og det, man er født til at være, sætter det sig langt dybere spor, end det lige ser ud til. Hvis jeg forlader min Fars hus, er jeg hjemløs og uden tilhørssted. Jeg må forgæves søge i hele verden efter et nyt hjem.

Vores tørst efter succes, vores længsel efter at blive accepteret og anerkendt, vores behov for nydelse og status – alt dette er bare som

en endeløs vandring i golde egne. Er jeg parat til at holde op med at søge ubetinget kærlighed alle de steder, hvor den ikke findes? Er jeg parat til at tage imod de barnekår i Guds hus, som jeg aldrig selv kan gøre mig fortjent til?

BØNNER

Vi takker dig for, at du sørger for vores fysiske og åndelige behov.

Vi bekender for dig, at vi ofte forsøger at frelse os selv og søger efter lykken borte fra dig.

Vi beder om klarsyn til at skelne mellem godt og ondt og vilje til at vælge det gode.

Vi beder om, at der må opstå en ny tørst efter evangeliet overalt i vores sekulære samfund, så mennesker må komme til tro.

3

Vendepunktet

LUK 15,17-19 Da gik han i sig selv og tænkte: Hvor mange daglejere hos min far har ikke mad i overflod, og her er jeg ved at sulte ihjel. Jeg vil bryde op og gå til min far og sige til ham: Far, jeg har syndet mod himlen og mod dig. Jeg fortjener ikke længere at kaldes din søn; lad mig gå som en af dine daglejere.

Når børn ikke vender sig til Gud, eller når de forlader kirken, er forældre tilbøjelige til at bebrejde sig selv og tænke, at de har svigtet som forældre og som kristne. Det er en meget krævende og svær opgave at opfostre børn. Det overgår i virkeligheden vores formåen, og vi vil altid være afhængige af Guds nåde til at kompensere for vores fejl og forsyndelser. Derfor er der al mulig grund til at håbe, at vores børn vil finde vejen hjem til deres himmelske Far. Men mange forældre har svært ved at tilgive sig selv deres fejl og have tillid til Guds fortsatte kærlighed og omsorg for deres børn.

En nærliggende fare i vores forhold til fortabte sønner eller døtre er, at vi resignerer og opgiver dem, hvor vi i stedet burde bevare troen og blive ved med at bede for dem. Bøn hjælper os til et fornyet håb.

BØNNER

Vi beder om hjælp til at tage imod din tilgivelse, selv når vi har svigtet vores allernærmeste.

Vi beder for dem i vores familie og vennekreds, som har valgt at leve på afstand af dig. Hjælp os til at forblive trofaste mod dem.

Vi beder for kirkens arbejde blandt børn i Danmark og i verden.

Vi beder særligt for dem, som lever i miljøer og på steder i verden, hvor evangeliet ikke naturligt bliver forkyndt.

4

At blive en far

LUK 15,20 Så brød han op og kom til sin far. Mens han endnu var langt borte, så hans far ham, og han fik medynk med ham og løb hen og faldt ham om halsen og kyssede ham.

Fortabte sønners hjemkomst kan forsinkes eller ligefrem forhindres, hvis familien eller menigheden ikke er parat til at tage imod dem. Faderen tilsidesatte alle sociale normer og løb sin søn i møde, selv da han endnu var langt borte. Det gjorde han for at beskytte sønnen mod hele lokalsamfundets sladder, vrede og foragt. Et familieoverhoved i Mellemøsten vil normalt aldrig finde på at løbe. Det er under hans værdighed. Denne far gør det alligevel for at demonstrere sin kærlighed til sønnen. Faderen vil ikke lade sønnen vende tilbage til slavestatus. Derfor tilsidesætter

han sin egen værdighed og tilbyder sønnen at få sin status og alle sine rettigheder tilbage. Med sin uhørte opførsel vil han vise alle, at han er villig til at tage sønnen tilbage og fuldt ud give ham hans plads i familien.

Vi kaldes også til at vise agape – Guds faderlige kærlighed. Det er vores mål som disciple og som kristne. Vi er kaldet til at efterligne vores himmelske far.

BØNNER

Vi takker dig Gud, fordi du fuldt ud er god og retfærdig i alt, hvad du gør.

Vi bekender for dig, at vi ikke kan leve op til din faderlige kærlighed.

Vi beder om hjælp til at vise medlidenhed og kærlighed mod dem, som er foragtet i samfundet.

Vi beder om hjælp til at skabe åbne og inkluderende fællesskaber, hvor der er plads til mennesker fra alle sociale lag og miljøer i samfundet.

5

Fest

LUK 15,21-24 Sønnen sagde til ham: Far, jeg har syndet mod himlen og mod dig. Jeg fortjener ikke længere at kaldes din søn. Men faderen sagde til sine tjenere: Skynd jer at komme med den fineste festdragt og giv ham den på, sæt en ring på hans hånd og giv ham sko på fødderne, og kom med fedekalven, slag den, og lad os spise og feste. For min søn her var død, men er blevet levende igen, han var fortabt, men er blevet fundet. Så gav de sig til at feste.

„Gud glæder sig. Ikke fordi verdens problemer er blevet løst, eller fordi al menneskelig smerte og lidelse er ophørt, og ikke engang fordi tusindvis af mennesker har ladet sig omvende og nu priser ham for hans godhed. Nej, Gud glæder sig, fordi et af hans børn, som var fortabt, er blevet fundet. Derefter indbyder han mig til at tage del i hans glæde. Det er Guds glæde og ikke den glæde, som verden kan tilbyde.“ – Henri Nouwen

Den ældre søns reaktion viser os, hvor begrænsede hans begreber om glæde er. Han går ikke straks ind i huset, hvor hans far holder fest. Derved viser han offentligt sin modvilje mod faderen og dennes beslutning – i den mellemøstlige kultur en stærk fornærmelse. Den ældre søns reaktion er lige så uhørt og forkastelig som den yngre søns handling i begyndelsen af lignelsen.

Han vanærer offentligt sin far med sine ord og er fræk nok til at påstå, at han „aldrig [har]

overtrådt et eneste af dine bud“. Han føler sig ikke længere som en del af familien. Han glæder sig ikke over, at hans bror, som var død, nu er blevet levende og er kommet hjem.

BØNNER

Vi takker dig Gud, at mennesker overalt i verden kommer til personlig tro på dig.

Vi beder om visdom og kærlighed til at tage imod dem, som ikke føler sig hjemme i vores menigheder.

Vi beder for alle, der lever på flugt i verden. Vi beder om, at de må finde et sted, som de kan kalde for „hjem“.

Vi beder om, at kirken – både ude i verden og herhjemme – må blive et sted, hvor der er sikkerhed og heling for alle, også tidligere fjender.

6

Den fortabte storebror

LUK 15,25-30 Men den ældste søn var ude på marken. Da han var på vej hjem og nærmede sig huset, hørte han musik og dans, og han kaldte på en af karlene og spurgte, hvad der var på færde. Han svarede: Din bror er kommet, og din far har slaget fedekalven, fordi han har fået ham tilbage i god behold. Da blev han vred og ville ikke gå ind. Hans far gik så ud og bad ham komme ind. Men han svarede sin far: Nu har jeg tjent dig i så mange år og aldrig overtrådt et eneste af dine bud; men mig har du ikke givet så meget som et kid, så jeg kunne feste med mine venner. Men din søn dér, som har ødslet din ejendom bort sammen med skøger – da han kom, slagtede du fedekalven til ham.

Den ældre brors reaktion er hård, fuld af kritik og fordømmelse. Han kan ikke selv se, hvor langt han derved har bevæget sig væk fra sand kærlighed, medfølelse og accept. Han er så optaget af at være retskaffen og gøre sin pligt, at han har mistet blikket for

- sin fars gode hjerte og kærlige handlemåde
- sin brors lykkelige hjemkomst og fuldstændige fornyelse
- fylde af sin fars kærlighed og velsignelse også i hans eget liv.

Måske er du vokset op i en god kristen menighed og har altid gjort dit bedste for at adlyde Gud og leve retskaffent. Du har aldrig forladt det kristne fællesskab og har ikke spildt dine penge på at skaffe dig selv nydelse. Du har opført dig ansvarligt og efterlevet de gældende normer hele dit liv, og alligevel har du følt dig

lige så fortabt som den yngste søn i lignelsen.

Jesus siger til dig: Du er også inviteret med til festen. Hvordan vil du forholde dig til din hjemvendte bror – og til mig? Vil du tage imod min grænseløse kærlighed, som også gælder dig?

BØNNER

Vi bekender, at vi lader os fylde af selvretfærdige tanker, som ikke levner plads til din (omvendte) virkelighed.

Vi beder om hjælp til at tage imod din tilgivelse og nåde.

Vi beder om, at vores kristne menigheder og fællesskaber må kendes på integritet, ydmyghed og enkelhed, så vi er med til at ære dig.

7

Alt mit er dit

LUK 15,31-32 Faderen svarede: Mit barn, du er altid hos mig, og alt mit er dit. Men nu burde vi feste og være glade, for din bror her var død, men er blevet levende igen, han var fortabt, men er blevet fundet.”

Nogen har engang sagt, at vi vil få størst udbytte af vores bøn og bibellæsning, hvis vi læser Bibelen, som om vi selv var farisæere. Denne lignelse om de fortabte sønner var oprindeligt henvendt til de farisæere, som stod inden for hørevidde. Det var dem, der blev udfordret til at finde deres egen personlige slutning på lignelsen og afgøre, om de vil gå ind til den Far, der fryder sig over sin søns genfødsel. Om de vil slutte sig til festen ved at acceptere den omvendte synder og glæde sig sammen med Faderen. Om de vil stole på Faderens forsikring om, at alt, hvad han ejer, er deres.

Vi har alle svært ved at forstå, at vi ikke har brug for noget mere, noget andet eller noget nyt, for at vi kan være gode kristne,

og for at vi kan gøre det, Gud kalder os til at gøre. Vi savner ofte en grundlæggende tilfredshed og glæde ved at være dér, hvor vi er, på trods af alle problemer og besværligheder. Vi vil retfærdiggøre os selv.

Ordene: „Mit barn, du er altid hos mig, og alt mit er dit,“ peger på en anden virkelighed. Der er intet, vi skal gøre – for Gud har allerede skænket os frelsen.

BØNNER

Vi bekender, at vi er afhængige af din styrke og tilgivelse.

Vi takker dig for, at vi er medborgere i dit rige og kan leve som frie mennesker under din nåde.

Vi beder om styrke til at udleve den samme selvopofrende kærlighed, som du møder os med.

Vi beder for de mennesker, som har svært ved at tro på tilgivelse i deres liv.

8

Gudstjeneste for de fortabte sønner

FIL 2,5-8 I skal have det sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus, han, som havde Guds skikkelse, regnede det ikke for et rov at være lige med Gud, men gav afkald på det, tog en tjeners skikkelse på og blev mennesker lig; og da han var trådt frem som et menneske, ydmygede han sig og blev lydige indtil døden, ja, døden på et kors.

„Jesus gjorde sig selv til den fortabte søn for vores skyld. Han forlod sin Faders hjem i himlen, rejste til et fremmed land, opgav alt og vendte via korset hjem til sin Faders hus. Han gav afkald på alt det, han ejede i Faderen, for at jeg kunne blive som ham og vende tilbage til Faderens hus sammen med ham.“ – Henri Nouwen

Jesus kom, for at han som en lydige søn kunne føre alle Guds ulydige og fortabte børn hjem. Gennem sin død på korset har han banet en

vej, som gælder alle, og som fører hjem. Jesu hjem er også vores hjem. Der er ingen anden hjemkomst, ingen anden vej til Faderen end den, Jesus har vist os og banet for os.

BØNNER

Vi takker dig, fordi du gav afkald på din magt og herlighed og valgte korset og afmagtens vej for vores skyld

Vi beder om styrke og villighed til at give afkald på tid, penge, tryghed og velfærd for at bringe evangeliet til vores medmennesker gennem ord og handlinger.

Vi beder om en åndelig fornyelse af kirken i Danmark og om, at vi må blive ledt af din Hellige Ånd.

Vi beder om, at en ny generation af unge må få kald til at leve i efterfølgelse af dig.

Bedetimen

Vi vil gerne udfordre alle kristne ledere i kirken såvel som i samfundet, til at afsætte en time om ugen til bøn. Gør det til en fast vane at bruge tid på at søge Gud og lægge hjertets ønsker frem for ham.

Bønnens kraft og rytme

Bøn er en vigtig del af livet og tjenesten for enhver, som ønsker at tjene Gud. Som kristne har vi brug for stadig fællesskab og samtale med Herren. Vi kan slet ikke undvære et nært fællesskab til Jesus Kristus, han som har sendt os for at tjene i hans kraft ikke i vores egen. Vi har også brug for at bede om Guds hjælp og indgriben i de opgaver, som ligger foran os. Vi har brug for at bede for os selv, for kirken, for vores land og for verden. Vil vi lede, så må vi bede. Vil vi se mennesker omkring os blive grebet af evangeliet, må vi selv være grebet. Det sker i bønnens fællesskab med Gud.

Derfor vil vi gerne dele denne opfordring til at holde en ugentlig bedetime med dig. Det er godt at bede kontinuerligt og være i

stadig bøn, men en time om ugen afsat til fordybelse i Gud og intens bøn vil forandre os og vise os bønnens dybder. Det vil forandre vores tjeneste og mennesker omkring os.

Bedetimens ramme og indhold

Helt konkret kan du afsætte en time hver uge til bøn og fordybelse. Du kan eksempelvis bruge arbejdsugens første time til bøn. Her kan du søge Gud og lægge ugens gøremål m.m. frem for Gud. Eller du kan afsætte en time på et andet fast tidspunkt i løbet af ugen.

Når man begynder med en ugentlig bedetime, varer det lidt, før man har fundet sin form. Brug noget tid på at finde ind til det tidspunkt og den form, der passer dig. En god fast rytme opøves over tid og kræver

disciplin. Vælg et tidspunkt og hold fast ved det. Sæt bedetimen i din kalender som en vigtig aftale, der ikke kan flyttes. Flytter du bedetimen, så lad det være velovervejet.

Mange beder godt, når de går en tur, for andre er en meditativ og mere tilbagetrukket form bedre. For nogle er faste rammer og en fast form en befrielse, mens andre har glæde af at skifte mellem flere modeller i løbet af en måned. For dem er det med til at bryde ødelæggende ensformighed.

Her følger et forslag til fokus for bedetimen. Listen kan også anvendes som et program for bedetimen i opstartsfasen. Efter noget tid vil du komme til at forme din egen rytme og følge dit eget program.

- Taksigelse, tilbedelse og lovprisning (her kan du evt. afspille noget musik)
- Ordløs meditativ stilhed, hvor betragtning og det at lytte er i fokus
- Bøn for dig selv og dine opgaver. Bed Gud om vejledning og hjælp i det, du netop står i
- Bøn for din næste. Bed for familie, for relationer og mennesker omkring dig

Det kan være en god støtte at finde én, der ligesom du ønsker at sætte tid af til bedetimen. Del jeres beslutning med hinanden, aftal, hvornår og hvordan I vil følge op på beslutningen. I kan også dele erfaringer og opmuntre hinanden undervejs.

Bøn og Guds løfter

Med sit liv var Jesus et forbillede på det at søge Gud i bøn. Jesus lærte sine disciple at bede og underviste i bønnens ramme og indhold. Jesus knytter endda løfter til det at bede. Bøn bevæger Guds hjerte, og han vil selv være nær hos den, der søger ham. Bøn er essentiel for os som kristne. Ved at gribe tanken om bedetimen, kan vi på tværs af geografisk og kirkelig afstand, finde ind i et usynligt bønssfællesskab, hvor vi sammen søger Gud og beder om hans indgriben i vort land.

Jesus siger: „Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. For enhver, som beder, får; og den, der søger, finder; og den, der banker på, lukkes der op for“ (Luk 11,9-11).

Så lad os vedholdende afsætte tid til bøn og frimodigt stole på Guds løfter.



Evangelisk Alliance – et inspirationsnetværk

Evangelisk Alliance har som opgave at inspirere til bøn for kirken og samfundet og til engagement i kristen verdensmission.

Hold dig orienteret via hjemmesiden og Facebook om temadage i Evangelisk Alliances regi, bedeugen og andre initiativer og aktiviteter, både nationalt og internationalt.

På hjemmesiden www.evangeliskalliance.dk kan du finde handouts og lydfler fra temadage, information om Lausanne-bevægelsen og Evan-

gelisk Alliance i Europa og verden og meget mere.

På Facebook får du løbende opdateringer fra Evangelisk Alliance. Siden hedder „Evangelisk Alliance – Danmark“.

På Facebook-siden „Skal vi stå sammen og bede for Danmark?“ modtager du hver dag en opdatering om dagens bedetema.

Evangelisk Alliances nyhedsbrev udkommer månedligt. Du kan tilmelde dig på Evangelisk Alliances hjemmeside eller via Facebook.



Indsamling

Støt uledsagede flygtningebørn i Grækenland og Evangelisk Alliances arbejde

Grækenland har store problemer med mange flygtninge på flere af de græske øer, og nu har hovedstaden Athen også fået flere flygtningelejre. Mange af flygtningene er børn fra Syrien og Afghanistan. De er enten forældreløse eller har familie i andre EU-lande, der venter på dem. Evangelisk Alliance samler ind

til organisationen Faros, der hjælper uledsagede flygtningebørn i Grækenland.

Faros (græsk ord for „fyrtårn“) er et drop-in-center i hjertet af Athen for mindreårige flygtninge mellem 10 og 18 år, som rejser alene. Børnene mangler mad og et sted at sove og er forvirrede og utrygge over den





situation, de befinder sig i. Faros opsøger derfor børnene på gaden for at tilbyde dem hjælp, vejledning og en tryk base.

Det danske par Patricia og Dan Kirk Biswas åbnede centret i oktober 2014 i samarbejde med den Græsk Evangeliske Kirke. Centret drives af græske og danske medarbejdere. Læs mere på www.faros.org.gr og på facebook siden „Faros“.

Ifølge Niels Nymann Eriksen, der er indvandrerpræst i Apostelkirken på Vesterbro, har centret afgørende betydning for børn og unge, der ofte står helt alene:

„Jeg har besøgt Faros' arbejde i Athen to gange og kan varmt anbefale det. Det har gjort et stort indtryk på mig at se, hvordan projektet formår at komme i kontakt med

nogle af de mest skrøbelige mennesker i flygtningestrømmen. Faros giver et menneskeligt nærvær til børn og unge, som er meget alene med deres kamp om at klare sig“.

Indsamlingsperioden løber frem til udgangen af januar måned i 2016. Sidste år modtog Evangelisk Alliance godt 500.000 kr. i gaver. Cirka 75 procent blev sendt videre til flygtninge i Mellemosten. Desuden støttede vi European Evangelical Alliance og World Evangelical Alliance med godt 60.000 kr. De resterende midler blev anvendt til Evangelisk Alliances aktiviteter i Danmark.

Gaver til Evangelisk Alliances arbejde kan indsættes på bankkonto: 9570 - 0006402151